

Murska Straža

Glasilno obmejnih Slovencev.

Uredništvo: Maribor, Cirilova tiskarna, Koroška c.
Upravništvo v Gornji Radgoni, Sp. griz 7, I. nadstr.
Rokopisi se ne vračajo,

Izhaja vsak četrtek zjutraj in stane s poštnino vred
za celo leto 30 K, za pol leta 15 K, za četrt leta
8 K. Posamezna številka stane 80 vinarjev.

Inserati: Ena petstolpna petivrsta (prostor 3 mm
visok in 54 mm širok) eno krono.
Pri večkratni objavi primeren popust.

Narodni tabor v Gornji Radgoni.

Začetkom meseca avgusta pride na tukajšnje mejo antantna obmejna komisija, ki bo končno-veljavno določila naše meje proti Avstriji.

Izgubili smo Radgono, Prekmurje je od nas odrezano!

„Jugoslovanska Matica“ in „Narodna obrana“ v Gornji Radgoni sklicujeta zato na dan

8. avgusta t. l. dopoldne ob pol 9. uri pred posojilnico v Gornji-Radgoni narodni tabor prebivalstva iz Murskega polja, iz Slovenskih goric in Prekmurja, kjer bomo manifestirali za naše zahteve glede mej med našo državo in Avstrijo. Pred shodom se vrši manifestacijski obhod vseh udeležencev po trgu. Govorilo bo več govornikov, med njimi prof. dr. A. Medved iz Maribora in se bodo prečitale resolucije.

Vabimo vsa društva in organizacije, da se zanesljivo udeležijo tabora korporativno, v kroju, z zastavami in okrašeni s slovenskimi trakovi, če mogoče tudi z godbo in na okrašenih vozovih ter konjih. Prosimo, da agitirate v ta namen tudi med nedruštveniki. Tabor naj bo sijajen dokaz, da stoji vse takajšnje obmejno prebivalstvo kot en mož na braniku za svoje pravične zahteve in da si ne da iztrgati od grabežljivih rok tujcev niti ene grude svoje mile materinske zemlje. Ob enem naj bo to veličasten protest proti krivici, ki se nam je zgodila s tem, da so nam gospodje v Parizu, zaupajoč zvitim besedam narodnih odpadnikov, ravnodušno odtrgali del našega telesa, Radgono z okolico in s tem množice naših bratov in sester na novo vklenili v verige, ki so se jih bili še le komaj otresli, nas pa odrezali od Prekmurja.

Pomagajmo jim! Ne pustimo, da jih pade v sužnjost še več!

Udeležbo in število udeležnikov naj se blagovoli poštnoobratno prijaviti na naslov: Narodna obrana v Gornji Radgoni.

Vlak vozi iz Ljutomeru v Gornjo Radgono ob 6:24 zjutraj in odhaja v smeri proti Ljutomeru iz Gornje Radgone poseben vlak takoj po shodu. Pri obratnem ravnanju v Ljubljani smo zaprosili, da dobijo vsi udeleženci tabora polovično znižano vožnjo.

Gornja-Radgona, dne 27. julija 1920.

Jugoslovanska Matica, podružn. Gornja-Radgona.

Narodna obrana v Gornji-Radgoni.

Slavnostni dnevi v Mariboru.

Maribor, dne 3. avgusta 1920.

Prvi slovanski orlovski tabor je končan; veliki, slavnostno lepi dnevi so za nami. Nemogoče je na tako omejenem prostoru zbrati vsega, kar je minule dni vzbujalo našo radost, naše začudenje, naše velike nade in še večje vero v bodočnost. Šele čez nekoliko časa, ko se bodo utisi ustalili in razbistrili, bo omogočen pregled čez vse in ustvarjena jasna slika o dogodkih, ki je z njimi spojen prvi orlovski tabor v Mariboru. Mi bomo le na kratko podali našim čitateljem poročilo o mariborskih slavnostih; k posameznim točkam se bomo še vračali od časa do časa.

Za naše obmejne narodne interese je zelo pomembno, da se je vršil orlovski tabor ravno v Mariboru. Prvič je bilo treba pokazati ostankom prejšnjega režima, ki še žive in upajo v naši obmejni pokrajini, da je Maribor slovensko mesto in da na tem ne more spremeniti nobena sila več; na drugi strani pa se je nudila našim bratom iz hrvatskih in srbskih pokrajin lepa priložnost, da na severni meji spoznajo uspehe našega narodnega, političnega, kulturnega in gospodarskega dela. Morebiti bi se Ljubljana pripravila za orlovski tabor bolj pompozno in veličastno, ne bi pa mogla nuditi gostom tisto pristrčnosti in toplote, kot jo je nudil naš obmejni Maribor.

Dijaštvo.

Že v sredo zvečer se je pripeljalo s posebnim vlakom hrvatsko katoliško dijaštvo. Bilo jih je okrog 1700, med njimi tudi drugi gostje iz raznih hrvatskih pokrajin. V četrtek zjutraj se je vršila pri frančiškanih ob obilni udeležbi domačinov in gostov staroslovenska sv. maša, ki jo je odslužil grško-katoliški škof dr. Njaradi iz Križevca. Ob pol 10. uri so se v Götzovi dvorani otvorila dijaška zborovanja; najprej skupno slavnostno zborovanje, potem pa srednjeolci, akademiki in bogoslovci posebej. Skupnega zborovanja se je udeležilo več odličnih gostov in zastopnikov raznih korporacij. Deželno vladno je zastopal poverjenik dr. Verstovšek. Referirali so dijaki: Galgovski (Zagreb), Protalipec (Zagreb), pozdrave so izročili biskup Njaradi, starosta Čehoslovaškega Orla Kulansky, Marakovič, o. Milošević in drugi. Poslal se je pozdrav regentu Aleksandru in početniku katoliškega dijaškega gibanja, škofu dr. A. Mahnič, ki se nahaja zdaj na lečenju v Varaždinskih Toplicah. Dijaško zborovanje in orlovski tabor so pozdravili tudi Poljaki, ki se vsled obrambe svoje domovine niso mogli udeležiti mariborskega slavlja. Njihov pozdrav je bil sprejet z velikim navdušenjem. Popoldanska zborovanja so bila zelo zanimiva; povzod se je pokazalo, koliko volje, delavnosti, nesebičnosti, idealizma in požrtvovalnosti tiči v naši mladini. Dandanes, ko je vojna okužila večino dijaštva in inteligentne mladeži sploh s svojimi pogubnimi vplivi, je ta pojav tem pomembnejši in veselejši. Treba je, da ves narod izve, da izvejo najširji sloji našega ljudstva: Imamo jih lepo četo, ki še nosijo ideale v srcu in gledajo v zvezde, a ne kamenja pred sabo. Imamo jih, ki v svoji mladostni duši goje žar velike narodne bodočnosti. Tudi ženske, dijakinje in druge izobraženke so imele v četrtek popoldne svoje zborovanje. Tudi med njimi se je opažala nepremagljiva moč krščanskega idealizma. Te bodoče matere in narodne vzgojiteljice so si v lepi slogi začrtale smer svojega nadaljnjega dela. Zvečer je katoliško narodno dijaštvo priredilo v Götzovi dvorani komerz. Velika, lepa dvorana je bila natlačeno polna. Izmed gostov je bil z velikanskim navdušenjem pozdravljen ljubljanski vladika dr. Jeglič. Pri prvi mizi so sedeli štirje škofje: Napotnik, Jeglič, Šarič (vrhbosenski) in Njaradi. Komerz je vodil bivši minister dr. Jankovič, govorili so: knezoškof dr. Napotnik, dr. Hohnjec, poslanec Vesenjaj, knezoškof dr. Jeglič, škof dr. Šarič, Čehoslovak Dolansky, dr. Leskovar, Žebot, zastopnik ameriških Slovencev Grdina in dr. Verstovšek v imenu deželne vlade. Svirala je mariborska železničarska godba; zabava je bila prosta

in neprisiljena, razpoloženje slavnostno in praznično.

Prihod Čehoslovakov.

V petek je dobivalo mariborsko mesto slavnostnejše lice. Na križiščih ulic so bili postavljeni mlaji in visoki drogi s trobojnicami. Tudi na zasebnih in javnih poslopih so se pokazale zastave. Vreme, ki je nagajalo zadnje dni, se je zjasnilo. Po ulicah so vrveli gostje, katerih se je zbiralo vedno več. Vsak vlak, ki je privozil na mariborski glavni kolodvor, jih je pripeljal v velikem številu. Orlovske šrajce in narodne noše so dajale mariborskim ulicam pester in prikupljiv izraz. Na Aleksandrovi cesti, blizu kolodvora, je bil postavljen krasen slavolok, ki je za trenutek ustavil vsakogar, kdor je šel mimo. Vse je pričakovalo Čehoslovake, ki bi bili morali po programu priti šele popoldne, a pripeljali so se že zjutraj. Kljub temu je bil sprejem lep in dostojen; obhod, ki se je ob prihodu bratskih severoslovenskih gostov razvil po mestu, je podajal nekako predsluko najveličastnejše manifestacije, nedeljskega obhoda. Čehoslovake, ki jih je bilo okrog 500, so sprejeli svečano že v obmejnem št. Ilju. Tu so jih pozdravili župan Thaler, predsednik Orlovske Zveze br. Pirc, narodni predstavnik dr. Hohnjec in šentiljski župnik Vračko. V Mariboru jih je pozdravil dr. Kovačič, odgovoril mu je znani čehoslovaški katoliški voditelj dr. Šramek. Na Slomškovem trgu je pozdravil čehoslovaške brate knezoškof dr. M. Napotnik. Ljudska množica je zapela jugoslovansko himno „Lepa naša domovina“ in češki: „Kde domov muj“ in „Pod Tatrom“. Mile goste je sprejela pod svojo streho vojaška realka, kjer jim je poveljnik polkovnik Jakovljevič izkazoval vso jugoslovansko gostoljubnost, kolikor je bila mogoča v danih razmerah. Čehoslovaki so bili tudi pozneje predmet mnogih pristrčnih ovacij. Če se je njihova skupina pojavila na ulici, v obhodu ali na zborovanju, vedno in povsod so jih pozdravili iskreni „Živijo“-klici. Prav je dejal urednik Žebot v svojem govoru: Antanta nam ni dala koridorja, ustvarimo si ga sami. Maribor pomeni viden uspeh v tem velikolepem delu. Izmed Čehoslovakov je bilo lepo število Orlov in Orlac, mnogo učiteljev, duhovnikov in drugega občinstva.

Petkova zborovanja.

V petek se je vršilo več zborovanj: od teh je posebej pomembno skupno zborovanje akademičnih političnih društev v veliki dvorani Kazine. Govorilo je več slovenskih in hrvatskih referentov, ki so razpravljali o važnih časovnih vprašanjih, tičočih se vsega našega javnega življenja. Dalje je zborovalo društvo katehetov, ki so se ga udeležili cerkveni knezi in drugi duhovni gostje. Ne smemo pozabiti tekem za prvenstvo, ki so pričele na telovadišču v Teznu že v četrtek, nadaljevale se pa v petek in soboto. Tekmovalo je več izvrstnih telovadcev in sicer v treh skupinah: za prvenstvo posameznikov, tekma višjih in nižjih oddelkov, končno lahka atletika. Za prvenstvo je bilo določenih od dosegljivih točk vsaj 75%; pri tekmi za prvenstvo posameznikov je dosegel 77,20% br. Ivo Kermavner (Ježica pri Ljubljani). Tekma višjih oddelkov (dosegljivih točk 645) je imela uspeh: Ljubljana 552,50, Jesenice, 491, Vrhnika 419. Tekma nižjih oddelkov (dosegljivih točk 563): prvenstvo je dosegla

Vrhnik 459. Pri lahki atletiki so zmagali: Podobnik (Moste) 63'75, Hafner (Kropa) 52'50, Petelin 45'25. Tekme so uspelo nad vse nepričakovano dobro. Proti večer, ko je prispelo več vlakov z gosti od vseh strani, se je razvil nov obhod od kolodvora do Slomšekovega trga. Posebno pozornost je vzbujal prihod naših Prekmurcev. Bilo jih je res krasno število, preko 800. Ker je zveza preko Radgone in Špilja pretrgana, so se poslužili vlaka, ki vozi iz Dolnje Lendave preko Čakovca in Pragerskega. Druga skupina je prišla pešice: požrtvovalnost, ki kaže, kako hitro se dobro prekmursko ljudstvo navduši za plemenito stvar. Ko je občinstvo opazilo njihovo skupino, je bilo slišati živahno vzklikanje „Živeli Prekmurci“. Prispel je tudi vlak iz Hrvatske, ki je pripeljal tisoče gostov iz Banovine, Slavonije, Hercegovine, Dalmacije, Bačke, Banata in Medžimurja. Drugi veliki vlak je prispel iz Ljubljane. Pestra četa Orlov in Orlic se je pomnožila za tisoče. Ne le to: pred kolodvorom so se pojavili Orli-konjeniki od Sv. Križa pri Ljutomeru ter več godb. Ta slikovita masa ljudi se je razvrstila v dolg, živopisan sprevod; trobile so fanfare, igrale godbe in valovale pisane barve, kamorkoli si uprli oči. Po obhodu je bil v Götzovi dvorani komerz na čast došlim gostom. Med komerzom, ki je bil številno obiskan, so prišli zastopniki francoskih telovadnih društev, ki so bili burno pozdravljeni. Prisostvoval mu je med drugimi odličnimi posestniki zastopnik regenta Aleksandra, polkovnik Bogičević. Vršili so se pozdravni govori; daljši govor je imel poslanec Jugoslovanskega kluba dr. Hohnjec, ki je naglašal jugoslov. bratstvo in slovansko vzajemnost na podlagi katoliških načel.

„Ljudski oder“ in pevski zveza „Ljubljana“.

V petek zvečer je ljubljanski „Ljudski oder“ v mestnem gledališču uprizoril žaloiško Antona Medveda: „Za pravdo in srce“. Snov je vzeta iz časa kmetijskih uporov. Igralci so izvršili svoje vloge zelo dobro in so želi obilo priznanja. Gledališče je bilo natlačeno polno. V soboto zvečer pa je bil v Götzovi dvorani koncert pevski zveze „Ljubljana“. Petje je bilo dovršeno lepo, zlasti so ugajale češke pesmi (Pasol Janko tri voly), Bajukova „Djevojka je ružo brala“ in Devovi „Veseli letni časi“. Na glasovirju je sodelovala umetnica - Orlica gđ. Kreyzlova iz Brna. Koncert „Ljubljane“ je pokazal, da se že v bližnji bodočnosti prične tekma med „Ljubljana“ in „Glasbeno Matico“, ki utegne prinesiti naši pesni svetoven glas.

Sobota — dan dela.

Budnica, ki je bila v soboto med 5. in 6. uro zjutraj po glavnih mariborskih ulicah, nam je vtila v jutranje razpoloženje zvoke čistega veselja do dela, kateremu je bila posvečena ravno sobota. Program je bil za soboto največji in najdaljši; nemogoče je bilo eni in isti osebi, da poseti vsa zborovanja in na vsakem pridobi nekaj osvežila in novih sil za veliko delo v bodočnosti. Pri frančiškanih je bila staroslovenska sv. maša, na Teznu tekma vrst v lahki atletiki. Ob 7. uri so se zbrali Orli k zborovanju Orlovske zveze in hrv. omladinskih društev. Govorili so: dr. G. Rožman o temi „Orel in prosvetno delo“, J. Hafner o „telovadbi v orlovski organizaciji“, M. Ivšič „Omladinski seljački pokret“; popoldne: dr. Česnik in dr. Justin: „Orel in verska poglobitev“; J. Pirc „Orlovsko organizacijsko delo“. Ob 7. uri so pa pričeli zborovati učitelji in sicer v telovadnici II. meščanske šole. Zborovanja so se udeležili slovenski in hrvaški učitelji ter zastopniki čehoslov. učiteljstva. V kazinu na Slomškovem trgu je zborovalo jugosl. krščansko socialno delavstvo. Zborovanje je vodil bivši minister Gostinčar. Predavali so: Gostinčar o programu, dr. Juretič o strokovnem delavskem gibanju, Fr. Kremžar o kulturnem delu, dr. Gosar o gospodarskem in socialno polit. delu ter končno A. Komlanec o organizaciji kršč. socij. delavstva. Zborovali so tudi hrv. kmetje, dijaštvo, Orlice, Marijine družbe, društvo kat. rokodelskih pomočnikov, slovenska in hrvaška ženska zveza, obrtna zveza, Ljudski oder, akademsko starešinstvo, Jugoslov. strokovna zveza i. dr. Ob treh popoldne so zborovali na dvorišču državne gimnazije naši Prekmurci. Zborovanja sta se udeležila ministra dr. Korošec in Velizar Janković, ki sta ob 10. uri prispela v Mariboru. O tem zborovanju objavimo v prihodnji številki natančnejše poročilo.

Za osvobodene brate

so manifestirali udeleženci I. slov. orlovskega tabora v soboto zvečer. Na Glavnem trgu se je ob 10. uri zbralo nad 10.000 ljudi. Govorila sta Žebot in dr. Natlačan; sprejelo se je pet resolucij, ki se z njimi protestira proti italij. nasilju v naši neosvobodjeni domovini. Po manifestaciji je bila bakljada in podoknica pred stanovanjem regentovega zastopnika polkov. Bogičevića, pred škofijo in pred mestno hišo. Govoril je tudi minister dr. Korošec. Bakljada je trajala približno do polnoči.

Obhod po mestu.

Nedeljsko jutro je pozdravila budnica. Že v zgodnjih urah je nastalo po mariborskih ulicah živahno vrvenje; mnogo jih je bilo, ki se niti niso vlegli k počitku, temveč so veselo čakali jutra. Še pred 7. uro so se zbirale na določenih mestih razna društva, korporacije in druge skupine. V glavnem je bilo sedem skupin, ki so jih vezale v dolg in pisan trak skupine narodnih noš oziroma okinčani vozovi. V obhodu, ki se je na to razvil po glavnih mariborskih ulicah, je manifestiralo za skupno veliko idejo vse, kar v naši domovini čuti in misli katoliško-narodno. Bili so zastopniki vseh slojev, odposlanci skoraj vseh pokrajev širne Jugoslavije. Posebno pozornost so vzbujali Orli na konjih, ki so jezdili na čelu obhoda. Za njimi je sledila dolga vrsta narodnih noš; oko se je kar napajalo na pisanih barvah in nepopisni plastičnosti, ki je pričala o visokem razvitem umetniškem čutu našega ljudstva. Naj bi zanimanje za narodne noše, ki ga je ravno mariborski tabor tako razvil in povzdignil, vzbudilo tudi med štajerskimi Slovenci staro ljubezen do narodne noše, ki se je žal že docela umaknila vplivu nemškega duha. V drugi skupini je svirala jesenska društvena godba, za njo pa je korakala dolga vrsta orlovskega in orliškega naraščaja. Kdo bi naštel še ostale skupine? Da omenimo samo nekatere: ameriški Jugoslovani, Slomškova zveza in hrv. učiteljstvo, pevski zveza „Ljubljana“, Primorci, Korošci, Prekmurci, Medžimurci, čehoslovaški Orli in Orlice, francoski kat. telovadci, Orli v krojih in Orli v čepicah — skupaj preko 10.000 ljudi. Zanimiva je bila tudi alegorija na vozu, ki je predstavljala kralja Matjaža, spečega za mizo in obdanega z Orli. Ob obeh straneh ulic se je zbrala neštevilna množica ljudstva, ki je z burnim vzklikanjem izražala svojo radost in navdušenje. Vsi, tudi Nemci so pravili: Kaj takega Maribor še ni videl! In res ni videl!

Manifestacijsko zborovanje.

Pri Marijinem stebru na Glavnem trgu je služil tiho sv. mašo knezoškof dr. Mihael Nappotnik. Navzočih je bilo več škofov, med njimi nadškof zagrebški dr. A. Bauer, dalje ministra dr. Korošec in Velizar Janković. Po sv. opraviu je otvoril predsednik O. Z. Pirc zborovanje in pozdravil navzoče dostojanstvenike. Za njim je govoril minister za poljedelstvo Velizar Janković, ki je naglašal pravičnost in enakopravnost v državi in javnem življenju sploh. Navdušeno pozdravljen je spregovoril minister dr. Korošec in slavil Orle, dijaštvo in vse druge, ki so od vseh strani domovine prihitali na mariborski tabor. Zastopnik čehoslovaške republike, poslanec dr. Šramek povdarja slovansko kat. stališče. Zborovalce je pozdravil tudi zastopnik Francozov, poverjenik za notranje zadeve B. Remec, Hrvat dr. Belić in zastopnik ameriških Slovencev.

Telovodba na Teznu

o kateri prinesemo daljše poročilo v prihodnji številki, je uspela naravnost krasno. Začetek je motilo slabo vreme, okrog pol petih pa se je zjasnilo in telovadba se je izvršila redno po sporedu. Posebno pozornost so vzbujali francoski telovadci, izborna so telovadili naši in čehoslovaški Orli ter Orlice. Proti koncu so Hrvatje zaplesali narodno kolo.

Shod Jugoslovanske Kmetijske zveze

se je vršil v pondeljek dopoldne. Udeležba je bila velikanska, dasiravno so gostje odšli deloma na Bled, deloma pa že domov. Govorilo je več govornikov, med drugimi minister dr. Korošec. V prihodnji številki objavimo natančnejše poročilo o tem važnem zborovanju.

Pristopajte k „Jugoslovanski Matici“.

Politični pregled.

Jugoslavija V Beogradu je še vedno vladna kriza. Regent je sicer naročil prejšnjemu ministrskemu predsedniku dr. Vesniću, da naj sestavi zopet on vlado. Vesnić se je pogajal s strankami zastran vstopa v vlado. Sporazum se je dosegel v vseh točkah, samo glede vprašanja agrarne reforme se niso mogli zediniti demokrati in parlamentarna zajednica. Vsled tega nespozumljenja je vrnil Vesnić regentu mandat. Regent pa mu je zopet poveril nalogo, da sestavi vlado. V tokratni Vesnićev mandat so stavili politični krogi veliko upanje. Novejša poročila iz Beograda pa zopet javljajo, da tudi tokrat ne more Vesnić sporazumeti demokratov in parlamentarne zajednice v vprašanju agrarne reforme. Govorijo, če Vesnićev mandat za koncentracijo ne bo uspel, bo sestavil Vesnić vlado samo iz parlamentarne zajednice.

Rusija—Poljska. Vsled težkih porazov, katere je doživela poljska vojska od strani rdeče armade, je zaprosila Poljska Rusijo za premirje in mir. Poljski odposlanci so se podali preko raske fronte, da se snidejo z ruskimi delegati. Do danes še ni znano, kam so povedli Rusi poljske odposlance in kaj je z njimi. Ruske čete pač nadaljujejo ofenzivo napram Poljski na celi bojni črti. Ruske čete bodo nadaljevale ofenzivo tako dolgo, dokler ne bo Poljska čisto na tleh. Ruska ofenziva se bo baje nadaljevala do 4. t. m. Rusi so zasedli Brest Litovsk, predrli narevsko črto in potisnili Poljake pri Kovlu do Stohoda. Pri Brodyju se Rusi bojujejo s poljsko konjenico. Poljaki izpraznjujejo Varšavo in Lvov. Od Varšave so oddaljeni Rusi le še 30 km. Lvov so zapustile poljske čete in se umaknile v trdnjavo Przemysl, katero hočejo braniti Poljaki do zadnjega.

Protestni shod obmejnih Slovencev.

V nedeljo, dne 25. julija, se je vršil v dvorani Posojilnice v Gornji Radgoni protestni shod. Sklicala ga je podružnica Jugoslovanske Maticice, odtsek za koroški plebiscit. Dasiravno si ni mogla napraviti zadostna propaganda za protestni shod, je bila vendar udeležba zelo lepa in splošno zanimanje je pričalo, da naše ljudstvo razumeva koroški boj, ki je boj cellega slovenskega naroda in hkrati boj vsega jugoslovanstva. Po izvajanju govornikov je bila sprejeta nastopna resolucija:

Slovenci gornjeradgonskega in radgonskega okraja, zbrani na protestnem shodu dne 25. julija:

1. protestirajo proti zahtevani opustitvi demarkacijske črte med cono A in B v jugoslovanskem Korotanu. Ta zahteva je v nasprotju z določili mirovne pogodbe in kaže v slabi luči zastopnike antante, ki so se z njo postavili v isto vrsto z najstrupenejšimi vsenemci, v vrsto lastnih in naših sovražnikov. Vidijo v tem žalitev našega naroda in naše države;

2. pozivljajo osrednjo kakor deželno vlado, naj pod nobenim pogojem in za nobeno ceno ne privoli v to zahtevo; za vlado stoji ves narod kakor en mož, pripravljen, če treba, se s silo upreti zlobno preračunjenemu nemškemu načrtu, ki hoče ustvariti na koroških tleh vzhodno-pruske razmere, i. j. nasilje, pretep in poboj v imenu vsenemškega nacionalizma;

3. pozivljajo Narodno predstavništvo v Beogradu, naj namesto brezplodnih osebnih prepričevanj več skrbi našim mejam in našim zunanje-političnim vprašanjem; zlasti naj v posebni seji manifestira za koroški del naše domovine;

4. izrekajo svoje bratske simpatije za preganjane rojake v zasedenem ozemlju, čuteč barbarstvo laške počestne fakinaže na samem sebi, in globoko pomilovanje toliko hvalisani dvatisočletni italijanski kulturi, ki štiti in zagovarja v javnosti požig, rop in drugo nasilje na političnem nasprotniku. Pozivljajo jugoslovansko vlado, naj zahteva od rimske vlade odgovornost in zadoščenje za sramotne dogodke v Trstu in Istri, hkrati pa radovedno čakajo, ali ima politika antantnih držav le še senco pravičnosti in dolednosti, da bo podprla vsaj to jugoslovansko zahtevo.

Mednarodna komisija za določitev državnih mej.

Poslanec dr. Jos. Hohnjec je 19. julija na ministra zunanjih zadev stavil to-le interpelacijo:

V šentžermenski mirovni pogodbi napovedana mednarodna komisija za določitev mej med našo državo in Avstrijo bo 14 dni po ratifikaciji mirovnega ugovora, torej v najbližnji bodočnosti stopila v akcijo. Generalni sekretariat mirovne konference je namreč zadnje dni poslal prizadetim vladam o tej komisiji, njeni kompetenci, njenem delovanju obširne inštrukcije. Kakor je avstrijska vlada izjavila v uradni objavi, so te inštrukcije takšne prirode, da baje grede preko besedila mirovne pogodbe. Radi tega je vlada avstrijske republike, ki smatra sebe za najbolj interesirano na tem, da komisija vrši svoje delo na način, ki je

prešinjena z duhom naklonjenosti ter vodi račun o ekstenzivnih potrebah avstrijske države in njenih dežel, v Parizu storila korake, poslala pojasnila ter stavila svoje zahteve. Hkrati je avstrijska vlada porabila to to priliko, da pozornost najvišjega sveta iznova obrne na to, da se naj v spremni noti k mirovni pogodbi z Ogrsko predvidena možnost apela na svet Zveze narodov potom pristojne obmejne komisije zoper nepravilnost pri določitvi meja v narodopisnem in gospodarskem oziru prizna tudi komisijam, ki so poklicane za določitev avstrijske meje.

Mi torej vidimo sosede naše države do zadnjega budne in dosledno agilne za doseg take razmejitve med nami in njimi, ki bi bila za nje najbolj ugodna, to je, ki bi odtrgala od našega narodnega telesa kolikor največ delov. Ali smemo reči, da so tudi vsi kompetentni činitelji v naši državi v tem velevažnem vprašanju razvili isto skrbljivost in delavnost? Ze jeseni p. l. sem našo ministrstvo zunanjih zadev opozoril na mednarodno komisijo in njen veliki pomen za podrobno določitev meje od kraja do kraja. V mirovni pogodbi so mejne smernice potegnjene bolj z glavnimi črtami, koje se držijo toka rek, razvodja rek in potokov ter starih mej med političnimi okraji, in ne vpoštevajo dejstva, da tudi onstran teh glavnih smernic stanuje velik broj ljudi, ki iz narodopisnih in gospodarskih razlogov spadajo k nam. Ti ljudje se ne smejo odtrgati od nas, ker so slovenske narodnosti, nevezani na nas z nerazdružljivimi cerkvenimi in politično-občinskimi vezmi in ker ti ljudje želijo in zahtevajo, da se prideli naši državi, nikdar pa ne Ogrski ali Avstriji. Kako so te splošno mejne smernice na poednih točkah potrebne rektifikacije, se vidi iz tega, da n. pr. ponekod ločijo cerkev od šole, čeprav sta obe poslopji eno prav blizu drugoga; cerkev bi ostala v naši državi, šola pa bi pripadla sosedni. Komisija bo torej, ako bo postopala objektivno in pravično, morala ne samo iz narodopisnih in gospodarskih, marveč tudi iz cerkvenih in šolskih razlogov državne meje na posameznih točkah potegniti tako, kakor to zahteva naše ljudstvo ob meji. Pričakovati je tudi, da bo komisija pokazala več smisla za vpoštovanje slabih posledic, ki so združene s tem, da se je na železniški progi Maribor—Ljutomer oddelek med Špiljem in Radgono z mestom Radgono in okolico vred prepustil tuji (avstrijski) državi ter da bo temu razumevanju primerno storila ukrepe, ki bodo ne samo omogočili redno funkcioniranje in prospel železnice in nemoteni gospodarski promet s prekmurškimi deli naše države, marveč tudi v kalu zatrti tihotapstvo, ki se je v teh krajih v kratkem času močno razširilo ter v opasni meri kvari ljudsko moralo. Kar se Radgone tiče, so časopisi te dni prinesli vest, da antantna komisija hoče prisiliti našo vlado, da naj takoj zapustimo Radgono. Ne vem, zakaj tak naglica? Tukaj gre za velevažne stvari. Gre ne samo za mesto Radgono, ki leži na slovenskem teritoriju: gre tudi za slovenske vasi v njegovi okolici, do katerih Avstrija nima nobene pravice; gre za važno vprašanje prometne in gospodarske zveze z našim Prekmurjem. Zato pa menim, da je treba čakati na to, kako bo določila komisija in da, nikakor ne gre nas z grozilno gesto kračkomalo pognati iz Radgone.

Na te in druge nedostatke sem opozoril našo vlado ter jo pozval, naj stori, kar more in mora, da ti začasni nedostaki ne postanejo definitivni. Vlada je obljubila, da bo pravočasno izvršila vse potrebne predpriprave za komisijo ter da bo zlasti pazila na to, da ne bo pod političnim vplivom nam neprijazne vlade te ali druge sosedne države komisija sestavljena pristransko in nam v škodo. Sodim, da je vlada to storila, oziroma, da se bo storila in odredila vse, kar je potrebno, da bo komisija izpolnila tiste nade, ki jih stavimo v njo.

V tem oziru tudi parlamentarni odbor za izpitivanje predloga zakona o šentžermenski mirovni pogodbi dobro povdarja v svojem poročilu: „Učinila se je našemu narodu nepreboljiva krivica, da cela severozapadna mejna črta reže v naše narodno telo in seka od njega ne samo poedine kraje in občine, marveč cele prostrane teritorije. Na Koroškem je staremu našemu neprijatelju izročen ves slovenski del lepe Ziljske doline in skoro vsa slovenska okolica Beljaka, kakor da se mu je hotela dati nagrada za njegovo tisočletno stiskovanje našega naroda. Tudi na Štajerskem odvzema mirovna pogodba od našega nepretrganega narodnega teritorija cel del krajev in občin ter preprečuje gospodarsko zvezo med Mariborom, Ljutomerom in Prekmurjem s tem, da eden del železnice, namreč med Špiljem in Radgono, kot tudi Radgono samo s popolnoma slovenskimi vasi severno od mesta prepušča Avstriji. Zato se po pravici nadejamo, da bo mednarodna komisija za določitev mej v svojem delokrogu popravila te krivice.“

Vsi smo torej preverjeni o velikem pomenu te komisije in njene naloge.

Obračam se torej do g. zunanjega ministra z vprašanjem:

1. Kakšne so tiste inštrukcije, ki jih je generalni sekretariat mirovne konference poslal naši vladi glede na obmejno komisijo in ali smatra naš gospod minister za primerno, da se te inštrukcije objavi;

2. ali je naša vlada že določila moža, ki bo v tej komisiji zastopal našo državo, ter ga oskrbel s pomočjo in nasvetom pridruženih mu strokovnjakov in izvedencev o obmejnih krajevnih razmerah;

3. ali je istina, da antantna komisija zahteva od naše vlade, da takoj zapustimo Radgono;

4. ali naša vlada tudi posvečuje potrebno pozornost vprašanju o podrobni določitvi državnih mej med našo državo in Ogrsko?

Tedenske novice.

Zadnja številka našega lista je izostala, ker smo morali nepričakovano naglo zapustiti Radgono. V bodoče bo list redno izhajal in prinašal več gradiva kakor doslej. Prepričani smo, da nam ostanejo zvesti vsi dosedanji naročniki in da pridejo še novi v naš krog. Naročnina in reklamacije naj se pošiljajo na stari naslov upravnništva, rokopisi in novi oglasi pa na naslov: Uredništvo „Murske Straže“, Maribor, Cirilova tiskarna. Prosimo naše prijatelje v Pomurju, da se pridno oglašajo z dopisi.

Izpraznenje Radgone se je izvršilo mirno, brez vsakih incidentov. V nedeljo dne 25. julija popoldne so se sporazumeli naši, avstrijski in antantini zastopniki glede načina in časa izpraznenja. V ponedeljek 26. julija ob 8. uri zjutraj se je zaprl most, na radgonski strani sta se prikazala dva radgonska požarnika. Uradi, ki še niso spravili svojega inventarja čez Muro, so ga selili tudi po 8. uri. Okrog enajste ure je prikorakal čez most oddelek strojnic, ki je stražil demarkacijsko črto pri Ledumerju. Približno ob istem času je dospel drugi vojaški oddelek na prekmursko mejo pri Kučnici in jo zasedel. Ob pol dvanajstih sta prišla čez most mestni poveljnik kapetan Pavelić in nadporočnik A. Lah. Ko je zazvonilo poldan, so bila vsa poslopja v Radgoni v nemških zastavah. V Gornjo Radgono se je slišalo nekoliko „Heil“-klicev. Pravega, resničnega navdušenja pa ni bilo nikjer, kakor pripovedujejo ljudje, ki so prišli pozneje iz Radgone. Vpila je mladina, ki ljubi take parade in burke; večina prebivalstva pa je ostala precej rezervirana. Mesto je vendar na meji, tiči kakor klin v Jugoslaviji, nima zadostnega zaledja, torej tudi ne pogojev za razvoj. To daje misliti vsem, ki v Radgoni sploh mislijo. Okrog 4. ure popoldne bi skoraj prišlo do pretepa na mostu, ker so radgonski učitelji pripeljali šolsko dečko na most, da bi izzivala jugoslov. vojake in redarje. Da ostanemo vestni kronisti, naj omenimo še nekatere podrobnosti: Ko je prihajalo naše vojaštvo čez most v Gornjo Radgono, so ga domača dekleta obsipala s cvetjem. Šopke sta dobila tudi oba častnika. Izpraznenje je nadzorovala antantna komisija; na jugoslov. strani je posloval francoski kapetan de Maillé. Prva nemško-avstrijska stražnika, ki sta zastražila most na avstrijskem bregu Mure, sta bila oba Slovenca: eden je doma v Šmarju pri Jelšah, drugi pa je slovenski Prekmurec. To je seveda čisto prav in popolnoma v Kamnikar-Kodoličevem duhu. Nikdo ne more trditi, da ni bila Radgona dostojno zastopana. Zdaj ni nobenega dvoma več o pripadnosti Radgone, saj ji milo sijejo tri velike tevtonske zvezde: Kamnikar—Kodolič—Klenovšek.

Slučaj gospoda Malgaja. Naši dnevni listi so že objavili poročilo o nasilju, ki ga je izvršila radgonska počestna fakinaža na osebi Malgaja, načelnika postaje v Radgoni. Najbolj značilno na celi stvari je naslednje: G. Malgaju, ki še ni izročil postaje, ker ni prišel naslednik, je šel v službeni poti skozi Radgono na postajo. Vsled posredovanja komisarja Baeblerja se mu je sicer dovolil prehod, toda v spremstvo so mu dali orožniško asistenco, ki ga je peljala na mestno občino, da dobi zahtevane listine. Med potoma so ga začeli napadati razni izzivači, ki jih je bila ulica polna. Vpili so: „Južnoželezničarji še žive! Tu imamo slovenskega postajenačelnika; bo slovenski pes sedaj pač znal nemški? Pojdi in pobij ga na tla“ itd. Na občini ni bilo nikogar, tudi na orožniški postaji ne, zato so ga peljali v hotel Oesterreich, kjer se je nahajal neki orožniški nadzornik. Medtem je množica narastla na kakih 100 ljudi, ki so psovali načelnika: „Ta slovenski pes ne sme več v Jugoslavijo, iti mora v Gradec, da ga tam internirajo. Pobijte slovenskega psa! Doli s tem prokletim slovenskim psom! itd.“ Ker se je bilo bati, da bo druhal dejanski napadla, je postajni načelnik prosil orožnika, naj ga ščiti, nakar ga je ta nahnulil z besedami: „Jezik za zobmi, sicer te zapremo!“ Pozneje se je g. Malgaj obrnil na angleškega polkovnika Gosseta, ki pa kljub temu, da je lahko sam na lastne oči opazoval blagodejno moč velike nemške kulture, ni hotel verjeti, da

bi Nemci psovali, češ, „die Deutschen schimpfen nicht“. Skušal je izsiliti od njega izjavo, da ga iz Radgone niso izgnali, marveč jo je zapustil prostovoljno. G. Malgaj seveda tega zagotovila ni hotel dati. Navsezadnje ga je vzel angleški polkovnik na avto in odpeljal v Gornjo Radgono, v spremstvu g. Malgaja sta bila tudi dva železniška aspiranta, Pogorevc in Šajher.

Ugotavljam. Ko so naše čete zasedle Apače, je ostal nemoteno na svojem mestu znani hujškač dr. Potzinger. Nič žalega se ni zgodilo ostalim protislovenskim agitatorjem Polacku, Grosu in drugim. Po umiku naših oblasti iz Špilja so pa nemški tolovaji aretirali špiljskega župnika č. g. Vozliča, častitljivega starčka, ki ni nikogar hujskal, marveč je le priznaval, da je Slovenec. Gologlavega, brez vsake prtljage, so ga spravili do demarkacijske črte in ga izročili naši straži. V Špilju in okolici so se maščevali celo nad Nemci, ki ne vedo besedice slovenski, ki so pa pokazali nasproti Jugoslovanom nekaj takta in evropskega človekoljubja. V Gornji Radgoni se pa marsikateri Jugoslovan spoštljivo priklanja ljudem, kakor so Bouvier, Fünfkirchen in drugi. Taki smo mi, taki so oni. Komentarja menda ni treba.

Renner, avstrijski zunanji tajnik, je obiskal Radgono in Špilje. Pozdravil ga je župan Kodolič, Radgončani so okrasili ceste; ogromno večino so seve zavzemale frankfurtarice, da so Radgončani na spodoben način počastili socialista. Še lepše je menda bilo, ko je prispel v Radgono osvoboditelj dr. Kamnikar. Kaj hujšega se pa ni pripetilo, razen tega, da v Radgoni in Špilju ni več belega kruha.

Demarkacijska črta na Koroškem. Veliko se je govorilo in pisalo o ukinjenju demarkacijske črte na Koroškem. Od naše strani je bilo že več protestnih zborovanj, na katerih so zborovalci odločno protestirali proti vsakemu poizkusu, da bi se odpravila demarkacijska črta na Koroškem. Glede demarkacijske črte na Koroškem izjavlja sedaj ljubljanska vlada, da govorice o ukinjenju demarkacijske črte, ki krožijo med narodom, ne odgovarjajo resnici. Med Jugoslavijo in Avstrijo na Koroškem se vršijo pogajanja glede majhnih olajšav v osebnem in blagovnem prometu. Ta pogajanja bodo pa zaključena v najkrajšem času.

Novi vlaki na progi Maribor—Gradec. Iz Maribora proti severu vozi sedaj vlak ob 3. uri 31 min. Zopet drugi vlak odpelje iz Maribora ob 16. uri 37. min. Revizija potnikov in prtljage se od sedaj naprej ne bo več vršila v Špilju, ampak v Mariboru.

Nove kazni na železnicah. Železniško ravnateljstvo v Beogradu je uzakonilo nove kazni napram onim potnikom, ki vstopijo v vlak brez voznega listka, z neveljavnim listkom, ali če vstopijo z listkom nižjega razreda v višjega. Vsi potniki, ki se na zgoraj omenjeni način pregrešijo, morajo plačati kot kazen dvakratno vozino za vso pot, ki so jo napravili v vlaku nezakonitim potom. Kazen ne sme znašati manj nego 10 dinarjev.

Bodočnost našega vinarstva.

Vinarstvo v Jugoslaviji, posebno pa še pri nas v Sloveniji, se nahaja očitno pred težko krizo, ki bo izbruhnila ob prvi boljši vinski trgatvi, torej mogoče že prihodnjo jesen.

Kriza, ki stoji na vidiku, bo nastala vsled nadprodukcije vina. Da nastane ta nadprodukcija, pa ni treba ravno bogve kako bogate vinske letine. Pomisliti moramo namreč, da se nahajajo še precejšnje količine vinskega pridelka letnikov 1918 in 1919 v naših kleteh in da, posebno navzlic precej dobri sadni letini, že ena srednja trgatev lahko povzroči nadprodukcijo vina.

Vsaki nadprodukciji pa sledi padanje cen dotičnega pridelka in nevarnost je zelo velika, da pod današnjimi razmerami padejo vinske cene tako močno, da ne bodo niti od daleka kriti pridelovalni veliki stroški.

Stagnacija v vinskem prometu je itak skoro popolna. Vinske cene so padle v zadnjih dveh do treh mesecih za 50%, deloma skoro za 100% in so s tem že dosegle, oziroma prekoračile takorekoč višek pridelovalnih stroškov.

Stagnaciji v vinskem prometu so krive deloma vladne odredbe, ki so ovirale izvoz naših vin v Nemško Avstrijo tako dolgo, dokler ga ni naraščanje vrednosti naše krone napram nemško-avstrijski kroni popolnoma onemogočilo, deloma splošne življenjske razmere.

Da je temu prišlo tako, pa smo si krivi največ sami, ker se vinorejci Jugoslavije nismo vedeli pravočasno strniti v močno strokovno organizacijo, ki bi imela voljo in moč vplivati na vlado in preprečiti

pogubonosne odredbe in ovire izvoza našega vina v inozemstvo, na katerega smo navezani z najmanj 1 tretjino našega vinskega pridelka. Vinarški in sadjarski odsek Maribor Slovenske kmetijske družbe v Ljubljani, kot edine korporacije v zaščito vinarstva v Sloveniji, je sicer storil svojo dolžnost, a vendar ni mogel doseči tega, kar bi lahko dosegla močna, vse vinogradnike predstavljajoča organizacija.

Vinorejci, še je čas! Združimo se torej! Osnujmo si organizacijo, ki bo štela vse vinogradnike v Jugoslaviji svojim članom! Bodimo zvesti čuvači dedščine naših pradedov, ohranimo in spopolnimo kar smo od njih sprejeli, našim potomcem v procvit in blagor naše krasne domovine! Ne dajmo si uničiti naše dike, našega upa in naše nade! Strnimo se v močno

falango, ki bo stala neomahljivo na braniku za interese našega vinarstva in ne pozabimo nikoli, da le v slogi je moč!

Snuje se organizacija za celo Jugoslavijo po vzgledu bivšega avstrijskega „Reichsweinbauvereina“, ki je imel neprecenljive zasluge za procvit vinarstva v bivši Avstriji, za celo Jugoslavijo. Vinarški in sadjarski odsek Maribor, Slov. kmetijske družbe, je prevzel nalogo stopiti v dotiko s strokovnimi krogi Hrvaške in Srbije ter Bosne in Dalmacije v svrhu imenovanja pripravljalnega odbora za ustanovitev nameravane organizacije. Kak hitro bo pripravljalni odbor sestavljen, se bo sklicala seja istega, v kateri se bodo določile podrobnosti in dan za ustanovni zbor organizacije.

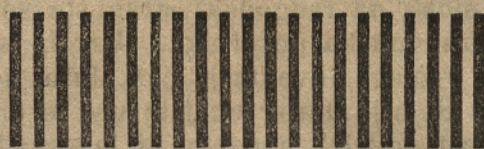
Interesenti, ki se žele udeležiti ustanovnega zborovanja, ki se bo vršilo najbrže že v teku meseca septembra t. l. v Zagrebu in na katerem se bo razpravljalo tudi o najnujnejših potrebah vinarstva, oziroma ki žele pristopiti organizaciji, ki bo nudila svojim članom najrazličnejše ugodnosti, kot člani, so prijazno vabljeni, da naznanijo že sedaj svoje naslove podpisnemu odboru, a — upravištva vseh članikov se takisto naprošajo, da ponatisnejo to povabilo k pristopu v interesu svojih bralcev!

Vinarški in sadjarski odsek Maribor, Slov. kmetijske družbe, kot začasni pripravljalni odbor za ustanovitev vinarske organizacije za Jugoslavijo: Vinarški ravnatelj Puklavec.

Zdravilišče Slatina Radenci

Glasovite Radenske zdravilne kopeli so p. n. posetnikom od 30. maja do 15. septembra na razpolago. V zdraviliščni restavraciji je poskrbljeno za najboljšo postrežbo po zmernih cenah.

letos zopet odprto!

Po možnosti bode vpeljan vozovni promet med zdraviliščem, Radgono in Murško Soboto. Za obilen poset se priporoča zdraviliško RAVNATELJSTVO.

„CROATIA“ zavarovalna zadruga v Zagrebu

ustanovljena leta 1884.

Podružnica za Slovenijo v Ljubljani, Stari trg 11.

ZAVARUJE: Življenske rente, do otrokom, glavnice na življenje, zgradbe in premičnine proti škodi požara in strel, steklene šipe proti razbitju, proti vplomu in telesnim nezgodam. — Posebno zavarovanje proti nezgodam na železnici in parobrodu za celo življensko dobo. Sprejema v vseh krajih Slovenije sposobne zastopnike in potnike, katerim se nudi prilika znatnega zaslužka. — Zastopnik v Gor. Radgoni je gospod ZDRAVKO VRLIČ, Spodnji gris št. 7.

Benzinmotor

z mlatilnico se proda. Vekoslav Bratina, Križevci pri Ljutomeru.

Viničar

z večjo obitelji in delavskimi moči se sprejema takoj pri upravištvu graščine Gornja Radgona. Istotam se sprejema tudi en vrtnarski delavec.

Gospodarska zadruga

za Prekmurje, Murško polje in Slov. gor. r. z. z. o. z.

Ima v zalogi po najnižjih dnevni cenah razno manufakturno blago za moške in ženske obleke, barhente, vseh vrst platno, kuhinjsko posodo, riž, čaj, papriko, usnje, podplate, moške in ženske čevlje. Vseh vrst moko, zdrob, otrobe, testenine.

Kupuje snje, sadje, kože, vino, sadjevec, žganje, sploh vse poljedeljske pridelke.

Posreduje pri nakupovanju strojev in vseh gospodarskih potrebščin.

Kupovati in prodajati zadrugi imajo pravico samo člani.

Novi člani se sprejemajo v zadrugi pisarni in pri podružnicah. Osrednja trgovina in pisarna v Gornji Radgoni. Podružnice: Cankova, Murška Sobota, Beltinci, Dolnja Lendava, Križevci pri Ljutomeru.

Staro lito in kovano železo

vsake vrste, kupuje po najvišji ceni vagona

VATRO KOSI, Makole-Poljčane.

Trgovski učenc

lepega vedenja, zanesljiv in pošten se sprejme takoj v službo pri tvrdki Alojzij Kranz, trgovina modnega manufakturnega in špecerijskega blaga v Ljutomeru. Zahleva se osebna predstava s starši in kolisto spričevalo.

Išče se

zanesljiv in vešč čevljarški pomočnik, ki zamore peljati celo obrt. Nastopi takoj pri g. Alojziju Sinko, Gornja Radgona, Glavna št. 22.

Pozor!

Pozor!

K. Worše, Maribor

Gospodska ulica št. 10.

Veletrgovina z manufakturnim blagom. Priporoča svojo bogato zalogo po jako znižanih cenah.

MASTIN

primesaj krmi; vsak teden eno pest, če pa se rabi kot nadomestilo za krmo tedaj pa dve pesti. Pet zavojčkov Mastina, prahu za pitanje zdrave, debele živine, za 6 mesecev za vsako živinčce. Dobil je najvišjo kolajno v Londonu, Parizu, Rimu, Dunaju. Tisoče gospodarjev ga hvali in ponovno kupuje. Zahtevaj ga pri lekarnarju ali trgovcu, vsak ga lahko prosto prodaja. Ali pa piši lekarni Trnkoczy v Ljubljani, Kranjsko, po 5 zavojčkov. Stane K 30.50 s poštnino.

GARJE

srbešico, kraste, lišaje uniči pri človeku mast proti garjam. Brez vonja in ne maže perila. 1 lonček za eno osebo s poštnino K 12.50 v lekarni TRNKOZY v Ljubljani.

Miši, podgane, stenice, ščurki

in vsa glazena mora pogoltniti ako porabljate moja najbolje preizkušena in splošno hvaljena sredstva kot: proti poljskim mišim K 8.—, za podgane in miši K 8, za ščurke K 10.—, posebna močna tinktura za stenice K 10.—, uničevalce moljev K 8.—, prašek za uši v obleki in perilu K 6.—, in K 10.—, proti mravljam K 10, proti ušem pri perutnini K 10.—, prašek proti mršesom K 10.—, mazilo proti ušem pri ljudeh K 5.— in K 10.—, mazilo za uši pri živini K 6.— in 10.—, tinktura proti mršesu na sadju in zelenjavi (uničevalce rastlin) K 10.—, mazilo proti garjam K 10.—. Pošilja po povzetju zavej za eksport.

M. Janker, Zagreb 45, Petrinjoka ulica 3.

Karel Hojs, stavbeni in pohištvni mizar v Okoslavcih št. 53, pri Radgoni, pošta Sv. Jurij ob Ščavnici, prevzame vsa stavbena in pohištvna dela, kakor tudi izdelovanje šolskih klopi ter vseh pisarniških in trgovskih mizarških izdelkov, točno, solidno in po nizkih cenah.

Konec draginje

Veletrgovina STERMECKI razreže celo zalogo platna, cefirja, tiskarino, volne, hladčevine in sukna v ostanke ter razporelja iste po čudovito znižani ceni v svojih po K 500.— in K 1000.—. Blago je angleškega, francoskega in italijanskega izora. Kar ne ugaša se zamenja ali vrne decar. Pri naročilu več zavojev se priložijo razna darila.

R. Stermecki, Celje št. 301.

MALI

umetni mlin, ali trgovino z nekoliko zemlje želim kupiti ali v njem vzeti. Ivan Ivanuš, mlinar in trgovec v Motnika pri Kamniku.

„Balkan“

Import: MARIBOR: Eksport

nudi prave švedske vžigalice, poper singapore, sultanine, cvebe, Marsala vino, medicinalno, dattelne, pralno italijansko milo, piment, morsko sol i.t.d. po najnižji ceni, samo na debelo.

Združene veletrgovine v Celju

A. Kolenc, Elsbacher, Cvenkel in Ravnikar

priporočajo po znižanih cenah: slavinno, svinjsko mast, bučno olje, mazilno olje, koruzne in pšenične mlevske izdelke, oves, kavo, Zlatorog in slavonsko milo.

POSOJILNICA V GORNJI RADGONI

r. zadr. z n. z.

Hranilne vloge

sprejema in jih obrestuje po najvišji obrestni meri. Obresti se pripisujejo koncem vsakega leta brez posebnega naročila h kapitalu. Hranilne knjižice drugih tuzemskih denarnih zavodov se sprejemajo brez vseh stroškov kot hranilne vloge, ne da bi se njih obrestovanje prekinilo. Za nalaganje po pošti so strankam na razpolago položnice kr. poštno čekovnega urada v Ljubljani št. 10 593. Rentni davek plačuje Posojilnica sama.

Posojila

na osebni kredit, na hipoteke, trgovske kredite in v tekočem računu daje pod najugodnejšimi pogoji. Izposojuje tudi na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzema Posojilnica na sebe in dolžnik plačuje pri Posojilnici svoj dolg naprej. Stroški za to ne presegajo nikdar 10 kron. Prošnje za vknjižbo novih, kakor tudi za izbris plačanih posejil dela Posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsak ponedeljek, torek, četrtek in petek od 9. do 12. ure dop. Ako pride na ta dan praznik, uraduje se naslednji dan. Ob uradnih dnevih se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila

se dajejo, prošnje sprejemajo in vsi drugi uradni posli izvršujejo vsak delavnik od 8. do 12. ure dop.

Uradni prostori so v lastni hiši, Glavna cesta št. 14, zraven kolodvora.